

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 29

19. července 2015

Cena: 8 Kč

Řeč i moudrost Betlémského kazatele

Kázání bratra patriarchy Tomáše Butty v Betlémské kapli v Praze 6. července 2015

Vážení účastníci této sváteční bohoslužby, ať již zde v Betlémské kapli v Praze nebo kdekoli prostřednictvím přenosu České televize, milé sestry a milí bratři, srdečně vás všechny zdravím. Na tento památný den 6. července je určeno čtení z evangelia podle Lukáše, kde zaznívá Ježíšův výrok k učedníkům: „**Dám vám řeč i moudrost.**“ Mistr Jan Hus byl mužem řeči, slova, mluveného projevu. Měl schopnost jasně a zřetelně vyjadřovat své myšlenky, pronášet rétoricky vybroušené projevy, vést rozhovory i ostré polemiky se svými protivníky. Tomu se naučil v prostředí

Karlovy univerzity, kde studoval a kde také působil. Nepromlouval a nepsal jen v latině, ale rozvíjel i český jazyk, rodnou řeč. A to zde, v Betlémské kapli, která byla určena od svého založení pro česká kázání. Právě česká reformace je spjata s rozvíjením českého jazyka, jak dokládají husitské Bible, bratrská Bible kralická i spisy Jana Amose Komenského. Na Jana Husa však myslíme nejen jako na představitele rozvíjení české řeči, lidského slova, ale jako na kazatele a šířitele Božího slova. Hus sám vykládá výrok „**Dám vám řeč i moudrost**“ tak, že touto řečí se

myslí řeč Kristova a moudrost je chápána jako moudrost Boží. Podle svědectví Starého zákona Hospodin posílá proroky ke svému lidu a vkládá jim přímo do úst své slovo, jako tomu bylo v případě proroka Jeremjáša (Jr 1,9; srv. Jr 15,19), ale i dalších proroků. Bůh sám se dotýká prorokových úst a vkládá mu do nich v bezprostřední inspiraci své slovo. Hus se však za proroka nepokládal, jak o tom mluví v jednom ze svých listů, ačkoliv byl takto viděn. Později byl zobrazován ve výtvarném umění jako muž s vousy, připomínající postavu starozákonního proroka. Ale on byl především kazatelem evangelia, služebníkem Božího slova a vykladačem Bible.

Hus rozjímal nad Písmem jako knihou života, hluboce promýšlel každé Ježíšovo slovo. Také Ježíšův výrok o daru řeči a moudrosti promýšlel a vztahoval na sebe. K učedníkům zaznívají slova Ježíše Krista do situace, kdy budou kvůli němu vystaveni pronásledování a vydávání soudům: „**Vezměte si k srdci, abyste se předem nepřipravovali, jak se budete hájit. Neboť já vám dám řeč i moudrost, kterou nedokáže přemoci ani vyvrátit žádný váš protivník.**“ Hus se sice na kostnický koncil svědomitě připravoval a psal spisy pro obhajobu, jako jsou spisy O postačitelosti Kristova zákona či Řeč o víře. Bylo mezi nimi i jeho kázání o míru, které však nezaznělo. A přece nespolehal na sebe, na svoji výmluvnost, ale prosil o přímluvnou modlitbu přátel a spoléhal na Boha samotného. V listě do Čech v roce 1414 píše: „*Protož prosím vás, abyste snažně Pána Boha prosili, aby mi ráčil dát moudrost, trpělivost, pokoru i statečnost k setrvání ve své pravdě.*“

Hus ve vězení myslí na tato Ježíšova slova a v jednom z dopisů píše: „*A není člověka, jenž by poradil,*

kromě milosrdného Pána Ježíše, jenž řekl svým věrným: „Dám vám ústa a moudrost, již nebudou moci odolat všichni protivníci vaši.““

U Husa vidíme, že řeč a moudrost náležejí k sobě. Řeč bez moudrosti je prázdná, i kdyby jakkoliv působila líbivě a přesvědčivě. Za Husovým slovem je však hluboká moudrost, a to ne lidská chytrost, ale moudrost Boží. Jestliže se v Bibli mluví o moudrosti, pak je počátkem této moudrosti bázeň před Hospodinem (Ž 111,10). Hus měl tuto moudrost – úctu vůči Bohu – a podle toho se ve svém nitru a svědomí rozhodoval. Svě protivníky v Kostnici nepřemohl, byl ve svém zápase poražen, a přesto zvítězil. Hus svůj proces na Kostnickém koncilu z lidské perspektivy prohrál. Vykládá se to tak, že dělal chyby, měl počkat na krále Zikmunda a nejet do Kostnice sám,

Dar slova nemusí znamenat jen schopnost argumenty přesvědčivě zdolat ve slovní potyčce své odpůrce, ale spíše vlnivé slovo, které pomáhá a uzdravuje, které překonává neshody a spory, které je mostem mezi lidmi. Takové slovo zaznělo i z úst současného papeže Františka při červnovém setkání v Římě se zástupci husitské a evangelické církve z naší země u příležitosti Husova výročí. Takové slovo je jako most k překlenutí bolestných sporů minulosti a posílením přátelských vztahů mezi křesťany. Jan Hus nás křesťany z různých církví nemusí již po 600 letech rozdělovat. Toho jsou dokladem i letošní Husovské slavnosti v Praze i akce konané na mnoha místech v naší vlasti i v zahraničí. Důležité poselství z evangelia pro dnešní den je, že pravé slovo a moudrost dává svým učedníkům

neznal dostatečně církevní právo. Hus prohrál právně před koncilem, ale vyhrál morálně. Lépe čestně prohrát, než nečestně vyhrát. Kdyby přistoupil na kompromis a učinil ústupek, v tu chvíli by vše, co učil a kázal o věrnosti Kristu, bylo zpochybněno a vyprázdněno. Za slovem kazatele Jana Husa stála celá jeho osobnost, i jeho ochota trpět a přijmout i smrt. Proto jeho výroky mají takovou váhu, sílu a moc a přetrvávají staletí.

Kristus. „**Dám vám řeč i moudrost.**“ On je jejich zdrojem. Mistr Jan celým svým působením ukazuje a vede nás ke Kristu, který je zdrojem vítězné pravdy a moudrosti věčného života.

Sestry a bratři, kéž i my máme dar dobrého slova a pravé moudrosti, která se projevuje úctou k Bohu a láskou k druhým, jak nás k tomu vede svým příkladem i Mistr Jan.

Amen.

„Husovské slavnosti 2015“, pořádané ČČSH a ČCE, proběhly 5. a 6. července v centru Prahy. Konaly se bohoslužby, řada kulturních představení i odborné přednášky. Slavnosti zahájil 5. července koncert Moravské filharmonie Olomouc na Staroměstském náměstí. V Betlémské kapli byl během duchovní-kulturního setkání „Mistru Janu Husovi s láskou“ slavnostně předán zvon „Mistr Jan“, který byl zavěšen v „domovské“ kapli Mistra Jana Husa. Pro nejšířší veřejnost byl určen poutnický pochod „V kole po kostelech“, který startoval u Betlémské kaple a mířil na Staroměstské náměstí. 6. července proběhla v Betlémské kapli tradiční bohoslužba s účastí vrcholných představitelů státu a církvi. Sbirka na pomoc syrským uprchlíkům vynesla 39 871 korun. Následovala ekumenická bohoslužba na Staroměstském náměstí. Slavnostní šestý červenec uzavíral koncert „Credo Mistra Jana“ od Jaroslava Krčka v pražském Obecním domě. Česká národní banka při té příležitosti představila zlatou pamětní minci s motivem Mistra Jana. Následovalo Oratorium Mistr Jan Hus od Richarda Pachmana na Staroměstském náměstí a tichý, symbolický průvod s hořícími svícemi k Vltavě. „Husův rok 2015“ kontinuálně pokračuje nejrůznějšími akcemi po celé České republice i v zahraničí.

Bráníme Pravdu až do smrti?

Mistr Jan Hus k nám i přes propast 600 let promlouvá skrze svá díla česká i latinská, kázání i odborné spisy. Co však korunuje a potvrzuje dílo, je život včetně jeho konce. V případě Mistra Jana je to odhodlanost postavit se pod Kristův kříž se vším, co to obnáší. Nabízel se mu život časný, on však hleděl k životu věčnému. Neustoupil před autoritou koncilního shromáždění, které proti

němu stálo jako nepřemožitelná hradba nejvlivnějších lidí té doby. Pod takovým tlakem podlehl nejeden odhodlaný. Neméně tvrdá byla vyhlídka strašné smrti v plamenech, která se před ním rýsovala jako stále jasnější obraz budoucnosti. Hus byl ale ve svém svědomí pevně zavázán poznání Pravdy. Proto by měl být stále naším vzorem, že dokázal svůj

Pokračování na str. 3

V čele fakulty je vzdělaná kultivovaná žena

Poslední červnový den se ve slavnostních prostorách Karolina sešla akademická obec k mimořádné příležitosti: **inauguraci nové děkanky Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy, ThDr. Kamily Veverkové, Th.D.**

Významného aktu přijetí zodpovědnosti za tuto fakultu, symbolicky stvrzeného slavnostním předáním děkanského řetězu, se účastnila řada vzácných hostů včetně děkanů a proděkanů několika fakult, prorektorů a také patriarchy naší Církve československé husitské.

S přítomnými se coby odstupující děkan rozloučil prof. ThDr. Jan

Blahoslav Lášek, který krátce zhodnotil dvě uplynulá funkční období, připomenul důležitou roli kolegia, které stálo po jeho boku, a skutečnost, že dodržování zásady „**slušnost není slabost**“ se ukázalo jako dobré a životodárné. Samozřejmě při zachování rozhodnosti tam, kde to zájem fakulty vyžadoval. Stejný postup doporučil i nové děkance, která tak ochránila svěřenou akademickou obec, standardy vědecké práce i „akademické svobody a zdravý rozum“.

„**V čele fakulty je vzdělaná kultivovaná žena. Žena vidí mnohé, co muži nevidí nebo v horším případě**

vidět nechtějí,“ prohlásil také prof. Lášek. Jako svůj poslední děkanský akt pak udělil rektorovi univerzity MUDr. Tomáši Zimovi, DrSc., zlatou medaili Františka Kováře – významného vyjadřující díky za přízeň věnovanou naší fakultě i přístup k 600. výročí Husovy tragické smrti.

Děkan pak sám přijal z rukou rektora stříbrnou pamětní medaili UK za vše dobré, co vykonal pro univerzitu i její husitskou fakultu.

Kamila Veverková je stejně jako J. B. Lášek uznávanou církevní historičkou a duchovní naší církve. Ve

Pokračování na str. 4

Gottlieben

Ve dne spoután,
v noci v řetězech a neustále tma.

Gottlieben - ach
tady se ho učíš bát,
toho mocnějšího, jakožto
Pána i tvých trýznitelů,
tvých pout.

Bát se v železech,
rty se dotýkají
jednoho článku řetězu za druhým,
plíseň a vlhkost,
poplívání a rány,
bičování, výsměch a utrpení
na kříži...

Ó ty, tebe zakoušet, slovem tvých úst
se osvěžit: Kde jsem já, tam bude
i můj služebník.
Jak by se měl bát?
Gott lieben. Boha milovat.

Na zámku v Gottlieben v diecézi kostnické prožil Hus na jaře
r. 1415 období nejtěžšího žaláře.

Peter Sängler
Přeložil Zdeněk Svoboda

Z kazatelského plánu

Osmá neděle po svatém Duchu

Bože, pro své jméno mě zachraň, ujmí se mě pře svou bohatýrskou silou.
Slyš moji modlitbu, Bože, naslouchej slovům mých úst. ŽALM 54,3-4

První čtení: Jeremjáš 23,1-6

Tužby pro dobu po Duchu svatém (III):

1. Abychom našim bližním skutkem, slovem i modlitbou pomáhali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom obavám nepodléhali a s nadějí k budoucnosti hleděli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, pastýři svého lidu, děkujeme ti, že nás ochraňuješ a živiš. Prosíme tě, každého z nás uzdrav a učíš plně člověkem, ztělesňujícím spravedlnost a pokoj tvého Syna! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 2,11-22

Evangelium: Marek 6,30-34.53-56

Verš k obětování: Žalm 8,2

Verše k požehnání: Jan 10,27-28a

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že nás posílil přijímáním svatých darů chleba a kalicha. Dej, aby celý náš život byl duchovním bohoslužbou a neustálou obětí chvály tobě příjemnou a milou! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 25, 105, 113, 129, 160, 169, 290

Desatero Božích přikázání

S Desaterem jsem se poprvé seznámil v nedělní škole a v hodinách náboženské výchovy. Představoval jsem si je jako soubor deseti zákonů a přikázání a vnímal je jako něco negativního. Teprve později jsem při hlubším pohledu na jednotlivá přikázání zjišťoval, že Desatero je ve skutečnosti deset rad pro člověka, které mu pomáhají správně a šťastně žít a bezpečně jít životem. Ze Starého zákona velmi dobře víme, že Izraelité dostali Desatero na Sinaji v době, kdy odcházeli z egyptského otroctví do zaslíbené země. Dostali je proto, aby se už nikdy nevrátili zpět do otroctví, aby ani v budoucnu už nemuseli otročit a aby se jim dobře vedlo v zemi, kterou se chystají osídlit (Dt 5, 32-33). Což znamená, že Desatero i nám pomáhá žít svobodně, abychom nemuseli nikomu a ničemu otročit a aby se nám v životě vedlo dobře.

Řada lidí ale na-

mitá, že Desatero dostali Židé (Izraelité) ve Starém zákoně a že my jsme křesťané, kteří se řídíme podle Ježíše Krista. Ježíš ale v evangeliu říká, že nepřišel Zákon zrušit, nýbrž naplnit (Mt 5,17), a na otázku, které přikázání je největší, odpověděl: „Miluj Boha nade všechno a bližního jako sebe samého. V tom je celý Zákon i proroci.“ (Mt 22, 34-40). A tím potvrzuje platnost Desatera.

Když jsem byl malý a viděl na synagogách či na některých našich sborech, vzniklých z bývalých synagog, obraz dvou desek Zákona, podíval jsem se, proč jsou na jedné desce pouze tři přikázání a na druhé dalších sedm. Proč není na každé desce po pěti přikázáních? Až mnohem později jsem poznal, že to má svůj smysl a důvod. První tři přikázání se totiž týkají vztahu člověka k Bohu a dalších

sedm vztahu mezi člověkem a člověkem.

A Kristus, když hovořil o tom, které přikázání je největší, vlastně zdůrazňuje obě desky, celé Desatero: Miluj Boha nade všechno (první deska) a bližního jako sebe samého (druhá deska).

Ježíš tím potvrzuje platnost Desatera, protože ví daleko lépe než my sami, že je to ten nejlepší návod a pomoc pro náš život. Tedy ne něco negativního, jak jsem si kdysi myslel, ale velká pomoc a dar pro náš život.

Text Desatera se v průběhu věků měnil, rozdílný je v Exodu (20,2-13) a v Deuteronomiu (5,6-21), i v římskokatolickém Katechismu. Jiné znění používají protestantské církve, tedy i ČČSH. Avšak podstata a smysl každého přikázání zůstává, a tak Desatero tvoří základní pilíř judaismu a křesťanství. A pokud by se jím všichni lidé řídili, žilo by se nám neskonale lépe – téměř jako v ráji. Na začátek by stačilo pouze to, aby ve školách v každé třídě a na úradech bylo Desatero – aby jej každý měl stále na očích.

Příště se zamysleme nad přikázáním prvním.

-ph-

Nad Písmem

VINOU ŠPATNÝCH PASTÝŘŮ DOLÉHÁ SOUD NA CELÝ LID

„Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy,“ je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: „Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlédnete na ně. Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův. Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se. Ustanovím nad nimi pastýře a ti je budou pást, nebudou pohřešována, je výrok Hospodinův. Jeremjáš 23,1-4

Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili. Řekl jim: „Poďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočítejte.“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst. Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami. Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi. Když Ježíš vystoupil, uviděl veliký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem. Když se dostali na druhý břeh, přistáli u Genezaretu. Jakmile vystoupili z lodí, hned ho lidé poznali, zběhali celou tu krajinu a začali nosit na nosítkách nemocné na každé místo, o kterém slyšeli, že tam právě je. A kamkoli vcházel do vesnic, měst i dvorců, kladli nemocné na tržníště a prosili ho, aby se směli dotknout byt' jen trásně jeho roucha. A kdo se ho dotkl, byli uzdraveni. Marek 6,30-34.53-56

Pro nás křesťany je slovo Pastýř (s velkým „P“) spojeno s Ježíšem Kristem, naším Pastýřem nejvyšším. Faráři jsou pak chápáni jako pastýři svého stáda (náboženské obce, vikariátu, diecéze, církve) – ovci. Ovce je považována za zvíře tvrdohlavé, ale poměrně nenáročné a přinášející značný užitek. Starý zákon považuje pastýře za představitele lidu, jak politické (prezident, vláda), tak duchovní, tedy kněží a všichni ti, kterým církev svěřuje péči o náboženskou obce a církve (laiky v radách starších, v diecézních radách, zastupitelstvu, sněmu, ve všech úradech; zapoměla-li jsem na některé, prosím, zahrňte je do svého přemýšlení). Všichni tito pastýři se těžce prohřešili, neboť zanedbali své povinnosti. Pro utiskované a slabé neměli porozumění.

O Hospodinův zákon jim nešlo, jen o vlastní moc a prospěch. Jejich vinou dolehl soud na celý lid. Všichni současní pastýři, jak jsme si je vyjmenovali, musí pod tímto slovem z Jeremjáše pokorně zkoumat své působení, práci v církvi, ve svých rodinách, ve společnosti. Vždyť pokud spíše rozptylují, rozhánějí a nepomáhají, pak jejich zlé počínání přinese trest i na ovce, které sice hodně vydrží a nechají si také mnohé líbit, což se nedobrým pastýřům hodí, ale zároveň přestanou přinášet velký užitek. A církev pak nemůže sloužit druhým věrohodně. A zdali to je celý soud, je otázkou.

Jako křesťané a učedníci či následovníci Pána Ježíše hledáme návody pro svůj život v Písmu. To je také jeden z důvodů, proč chodíme

na bohoslužby – čteme, posloucháme a vykládáme biblická čtení. Máme jasně stanovený čas na přemýšlení o Božím slovu a jak ho použít ve svém životě. Bohoslužba je časem, který dává příležitost soustředit se na víru v Pána Boha, nastavit svoje záležitosti podle Božího slova. Jistě pokorně přiznáme, také já, že kdybychom neměli tuhle opakující se a stále nabízenou příležitost, tak by naše životy byly mnohem méně pod Božím vlivem.

Jako učedníci také přicházíme ke svému Pánu a oznamujeme mu, co jsme dělali. Při doznání vin nám přicházejí na mysl naše chyby či nedostatky vůle činit nesobecky dobro druhým. Při tužbách (přímluvných modlitbách) prosíme o pomoc Boží za ty, kterým chceme také přispět svým nepatrným dílem. Tím, že na ně pravidelně v modlitbě budeme myslet a odevzdávat je do Boží péče. Jsme na chvíli bez ruchu světa, kolem svého Pána a on nás navíc zve ke své hostině – k večeři Páně. Tady nejsme bezradní, zde máme svého Pána a Pastýře, který nám ukazuje cestu pro další dny a vede nás na ni.

Eva Mikulecká
Církví milá, zaplať nad sebou a vztáhni ruce své o pomoc, o slito-vání, ať ještě posečká nebeský Hospodář, ať nelituje svého díla při nás, ať ještě jednou zkusí naši poslušnost. Ať z kmene usychajícího vyrazí nové ratolesti a církev porušená zaskví se v kráse poslušnosti tvé svaté vůle. Rozjasni svou tvář nad námi! Amen.

Z dochované modlitby faráře
Václava Mikuleckého

V ČELE FAKULTY...

Pokračování ze str. 1

zachování teologického charakteru fakulty a jasně definovaného vztahu ke konfesi, pro kterou vzdělává duchovenský dorost a další pracovníky, i nutnost korektních vztahů s Církví československou husitskou za současného zachování akademických svobod – které umožňují říkat církvi „i věci, které tam nebudou s radostí slyšeny“, což nakonec „patří k její učitelské funkci.“ Posílení společenství a rozvíjení spolupráce leží na srdci děkance také v případě vztahů k dalším teologickým fakultám, církvím, židovskému náboženskému světu a příslušným odborným zahraničním institucím. Zmíněno bylo např. i rozvíjení unikátního specifika fakulty, které tkví v oboru hermeneuticky zaměřených judaistických studií.

Nové děkance, milé sestře Kamile, přejeme upřímně, aby se toto vše dařilo. Přejeme jí Boží pomoc a to i v překonávání případných nesvárů, jak zmínila na konci své výstižné promluvy – několik dnů před připomínkou tragické smrti M. J. Husa, která se pro mnohé překvapivě stala příležitostí ke smíření a setkávání: „*Děkan je ten, který má řešit problémy, které se vyskytnou, má nedopustit svár a hněv.*“

„*O svářích říci zjevno jest, že se jich máme varovati neb nesluší se na křesťana, aby se vadil. Jak dí svatý Pavel, sluha Boží musí být nesvárlivý, ale tichý má být ve všem...*“ (M. J. Hus, *Výklady víry*)

redakce

své inaugurační řeči konstatovala, že fakultu přebírá ve stavu, kdy po několika letech klidné práce jsou vidět zjevné výsledky. Poděkovala přítomnému prof. Kucherovi, jenž po inkorporaci do UK dal coby děkan fakultě životaschopný model přijatý posléze všemi teologickými fakultami v ČR, a prof. Láškovi mj. za rozšiřování zahraničních styků, budování knihovny i zlepšení stavu publikační činnosti. Ve výhledu do budoucna podtrhla požadavek aktuálnosti přednášených oborů, plánovitého doplňování vědeckého dorostu, požadavek

Husův den ve Voticích a přijetí svátosti kněžského svěcení Kamily Magdaleny

Prý se tam Duch sv. vznášel všude a lidé si ho mohli nabírat s sebou a lidé, tedy posílám fotografie a posuďte sami... (více snímků najdete na webových stránkách církve ve fotogalerii).

Děkuji všem, kteří přijeli a přišli, a těm, co se za nás modlili na jiných místech, a především Hospodinu – bez nich všech by veškeré marné pachtění bylo jen větrem sloví a činů.

Maran atha!

Vaše Kamila Magdalena z NO CČSH Votice

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ NA DIECÉZI...

Příjemnou odměnou pro vítěze dětské výtvarné soutěže, kterou vyhlásila náboženská obec Louny ve spolupráci se ZUŠ Louny v lednu letošního roku na téma „*M. Jan Hus očima dětí a mládeže*“, bylo slavnostní předání diplomů na diecézi v Praze, jež se konalo 25. června.

Stalo se již tradicí, že jezdíme před prázdninami za bratrem biskupem, který nám věnuje svůj čas a dětem připraví nevšední zážitek, když si s ním zahrají fotbal na diecézní

nás – děvčat – více a že se naše hradba před vlastní brankou nedá prostřelit... Sestra Kristýna z diecéze, která byla největší oporou dívčího týmu a vstřelila většinu gólů do branky soupeře, zavedla pro tuto naši obrannou strategii výstižný termín „synchronizované bránění“. V této disciplíně jsme opravdu vynikaly! Útok byl slabší... Někteří ztraceli během hry střevíce, jiní občas také orientaci, do které brány mají střílet, takže padl i vlastní gól...

zahradě. Letos k fotbalu přibyla i házená. Výhodou této hry je, že se její pravidla upravují podle potřeby... Pro jistotu padla hned úvodem kontrolní otázka: „Víte, jak se hraje fotbal?“ Někdo věděl více, někdo téměř nic, ale nadšení ze hry vyvážilo všechny mezery, pokud jde o znalost pravidel... Dívčí družstvo hrálo s velkou početní převahou, ovšem některá děvčata „byla menšího vzrůstu“, což také během utkání vícekrát zdůrazňovala, že je to „nespravedlivé“... Chlapci si zase stěžovali, že je

Děvčata bojovala statečně, nicméně jsme prohrály, i když díky Kristýně byla prohra pouze „těsná“. Ani v následné házené, do níž jsme plynuce přešli, si dívčí družstvo nevedlo lépe, takže jsme opět „nechaly chlapce vyhrát...“ Za rok, dá-li Bůh, se těšte na odvetu!

Děkujeme bratru biskupovi Davidu Tonzarovi za čas, který s námi strávil, sestře Kristýně Říhové za milé pohostinství a za její úžasný sportovní výkon!

Helena Smolová

ZPRÁVY

Legionářský marš

Československá obec legionářská, jednota Frýdek-Místek a Klub českých turistů vás zvou na III. legionářský marš, konaný v rámci oslav 100 let československých legií s podporou prezidenta republiky. Pochoď proběhne v sobotu 25. července na trasách 10, 25 a 50 km. Start je v Bystřici n. Olší (Bowling) od 6 do 11 hodin, cíl je v Nýdku

(Hluchová-Kolibiska) od 10 do 20 h. Všechny trasy lze absolvovat pěšky nebo na kole, 10 km i na koni. V 11 hodin na vrcholu Polední vlastenecké shromáždění s poctou čl. legionářům s připomínkou 600. výročí upálení Mistra Jana Husa a jubilejní modlitba. Budete moci zhlédnout i doprovodnou obrazovou prezentaci na venkovních panelech. Za kámen donesený na

Mohyly české státnosti získáte Šnejdárkův groš 3. ražby. V cíli obdržíte diplom, jídlo, pití a budete se moci zúčastnit i večerního táboráku.

Odjezd autobusů je v 15, 18 a 21 h. Aktuální informace najdete na: www.snejdarek.ic.cz. **Petr Majer**

Tábor Broučků 2015

Tradiční letní prázdninové setkání dětí se svými sourozenci, rodiči a prarodiči uprostřed krásné přírody v Krkonoších se koná ve Velké Úpě v týdnu od 8. do 15. srpna 2015. **Téma: biblické příběhy Starého a Nového zákona provázané osobností a životním příběhem Mistra Jana Husa.**

Letos jsme získali ubytování včetně plné penze za velmi výhodnou cenu! Zájemci, hlase se do 25. července. Podrobnější informace, dotazy a přihlášky směrujte na tel.: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz

Krasava Machová

Koncert v Pacově

Náboženská obec Pacov pořádá v neděli dne 26. července od 14 hodin v kapli v Domově seniorů, Malovcova 1080, **Koncert Komorního souboru Matoška k počtě Mistra Jana Husa.**

Zazní díla českých a světových skladatelů a skladby vlastní. Srdečně zveme. **red**

Výstava o MJH

Zveme vás na výstavu „Mistr Jan Hus v kontextu své doby a dneška“ do kostela Na Zderaze, Resslerova 6, Praha 2. Otevřeno: úterý, středa, čtvrtek a neděle od 13 do 17 h do konce září 2015. Pro skupiny po telefonické domluvě i jindy (tel.: 602 694 059) **NO**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

UZDRAVOVÁNÍ BEZ ODDYCHU

Řešte osmisměrku vyškrtáváním níže uvedených slov všemi směry. Tajenku tvoří zbylá neproškrtaná písmenka.

O	O	Z	Á	P	T	I	Č	U	É
T	D	S	P	T	U	E	C	V	O
I	J	P	O	O	H	T	O	U	O
V	E	L	O	H	Z	L	S	P	R
A	T	O	K	Č	O	N	A	Á	E
R	P	U	S	T	I	N	A	D	Z
D	O	T	Š	L	E	N	M	T	E
Z	E	O	M	M	J	E	E	Ž	J
U	P	N	O	S	I	T	Í	K	Š
A	E	C	U	O	N	A	R	T	S

apoštolové
hlad
jezero
mnoho
nemoc
nosit

odjet
odpočinek
ovce
plout
poznat
pustina

stranou
učit
uzdravit
zástup

(Řešení z minulého čísla: *Mstivá žena*)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production, tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

Objednejte si Český zápas

Týdeník Český zápas můžete i pro Vaše rodinné příslušníky a přátele (vč. starších čísel) objednat na e-mailu frantisek.brynych@ccsh.cz
Tel.: 220 398 117